

[Finansministeren.]

seende, vil man fra Udlandet ofte være tilbøjelig til at sige: saa vil Regeringen klare sig med en Inflation, den vil optage store Laan i Bankerne, eller den vil gøre mægtige Overtræk i Nationalbanken, og derved vil man øge Seddeludstedelsen stærkt, Købeevnen vil stige i Landet, man vil komme ind i en almindelig Inflation. Det faar Indflydelse paa Kronens Værdi.

Det er paa denne Maade, at Forholdet med Statsbudgettet kan faa Indflydelse, ikke ved det direkte, om der er nogle Millioner flere til den ene eller den anden Side. Det er i og for sig et Spørgsmaal, som jeg tillægger ikke ringe Vægt, men det er af indre økonomiske Grunde. Jeg tror ikke, det spiller nogen stor Rolle overfor Valutaen. — Jeg siger dette til Forklaring af min Stilling til Forbindelsen mellem Balance paa Statsregnskabet og Spørgsmaalet om den danske Kronens Værdi.

Det ærede Medlem kom derefter ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes man skal skabe denne Balance. Det kan man gøre paa forskellig Maade, ved at nedsætte Udgifterne og forøge Indtægterne. Jeg beklender villigt, at jeg hører til dem, der helst vil prøve paa at nedsætte Udgifterne saa meget som muligt. Og jeg kan ogsaa love det ærede Medlem og det høje Ting, at der vil fra Regeringens Side blive udfoldet Bestræbelser i saa Henseende ved Finanslovens tredie Behandling, saaledes at Udgifterne kan blive endnu yderligere nedsat udover den Nedsættelse, der allerede var foretaget, da Finansloven blev forelagt. Jeg redegjorde forleden for den Nedsættelse, der var foretaget der, og paaviste, at Udgifterne, saaledes som de foreligger i Øjeblikket efter Finanslovens Vedtagelse ved anden Behandling, er ca. 30 Mill. Kr. lavere end paa Finansloven for indeværende Aar; og det er mit Haab, at det skal lykkes at opnaa endnu en Del Millioners Besparelse, hvor mange kan jeg naturligvis ikke sige noget om, men jeg kan sige til det ærede Medlem, at Bestræbelserne vil blive udfoldet for at skabe yderligere Besparelser, og det skal ogsaa nok give Resultat.

Men jeg er stadig af den Anskuelse, at naar man ikke kan naa længere ad den Vej, maa man skaffe nye Indtægter. Og hvad det valutamæssige angaar, er det min Anskuelse, at det kan være lige meget, om det sker ved Nedsættelse af Udgifterne, eller det sker ved Forøgelse af Indtægterne. Rent købeevnemæssigt virker det paa samme Maade, idet det betyder, at Købeevnen

flyttes fra visse Dele af Befolkningen til andre Dele af Befolkningen, og det foregaar i begge Tilfælde paa samme Maade. Hvis man nedsætter Udgifterne paa Finansloven, vil det jo ogsaa sige, at man indskrænker Købeevnen for en hel Masse Mennesker, og det har naturligvis derfor sin Virkning paa, hvorledes Købeevnen bliver anvendt; det er ikke ligegyldigt for hele vor økonomiske Verden.

Men det er et Spørgsmaal, som ikke faar i hvert Fald direkte Indfyldelse — og det er meget vanskeligt at faa fat paa den indirekte Indflydelse — paa, hvorledes vor Valuta vurderes i Forhold til Udlandets. Det tror jeg, alle maa være enige om, og jeg maa sige, at den økonomiske Forvirring, som for Tiden præger Udtalelserne i Vestrepressen om dette Spørgsmaal, raaber til Himlen; det er en Forvirring af en saadan Art, at det er ganske ubegribeligt, at Folk, der har Forstand paa økonomiske Forhold, kan skrive noget saadant — men det er jo heller ikke sikkert, at de Folk, der skriver det, har Forstand paa økonomiske Forhold.

Hvad Inflationen angaar, som det ærede Medlem ogsaa talte en Del om, maa man vel spørge sig selv, hvad man egentlig forstaar ved Inflation. Det er efterhaanden blevet adskillige Ting. Det er efterhaanden blevet saadan, at det vist er vanskeligt at faa nogen, der tænker sig om, til at svare præcist, hvis man stiller dem det Spørgsmaal: Er du for Inflation eller er du imod? Jeg tror, det klogeste er først at faa Forklaring paa, hvad vedkommende, der spørger, mener med Inflation.

Det, jeg har udtalt mig stærkt imod, og som jeg mener vil være overordentlig farligt for vort Land, er at tilstræbe en Inflation gennem en Nedsættelse af Kronens Værdi overfor Udlandet, en saadan Inflation anser jeg for at være ødelæggende for vort Lands fremtidige Økonomi.

Men Inflation kan jo ogsaa forstaas paa den Maade, at man mener, at Priserne vil stige. Dette er jo i Virkeligheden ogsaa Udtryk for en Slags Inflation. Jeg melder mig gerne blandt dem, der mener, at en almindelig Prisstigning i hele Verden for betydelige Varegrupper vilde være en Lettelse for hele Verdens Økonomi og derigennem sikkert ogsaa for vort Lands Økonomi. Det er jo den pludselige stærke Prisnedgang, der har været i de senere Aar fra 1929—30, der i ikke ringe Grad har skabt de store Vanskeligheder for Verdensøkonomien. Det er klart, at en Vending paa dette Omraade, en almindelig Tendens til Stigning, vilde